

Christus op de troon van God

door: B.T.

Hebreeën 1:3; 8:1; 10:12; 12:2

Inleiding

De Geest van God legt op een bijzondere manier, als Hij aan de Hebreeën schrijft, de nadruk op de verbinding die bestaat tussen de troon van God en de Heer Jezus. En een ieder die weet wat God is en wat de mens is, hoeft er niet lang over na te denken om er de onmetelijke waarde van te begrijpen.

Er zijn twee dingen, die de Joden, als Joden nooit toegeven. Dat was hun grote moeilijkheid toen het ongeloof hun volk begon te overspoelen. En deze weigering is tot op heden de grote leugen van het jodendom.

Het eerste is, dat God tot de mens is afgedaald. Dat Hij werkelijk is afgedaald. Dat Hij zich niet heeft beperkt tot een eenvoudige openbaring van Zichzelf. Dit laatste zouden de Joden gemakkelijk hebben toegegeven. Hun vroegere bestaan was geheel gegrond op een openbaring van de goddelijke tegenwoordigheid. Maar een wezenlijke tegenwoordigheid persoonlijk van God op aarde. Een God die waarlijk mens geworden is, is iets vreemds voor het Jodendom. Het systeem, ontworpen door zijn rabbijnen verwerpt dat absoluut en sterft er aan.

De tweede grote waarheid, waar het Jodendom zich tegenover stelt, is niet alleen, dat God afgedaald is. Maar dat de mens kon opstijgen en zich bij God kan bevinden. Het Jodendom als zodanig heeft zijn plaats op aarde. Het is in wezen voor de aarde. Zelfs vanuit het verhevenste gezichtspunt is het aards en niet hemels. De bedoelingen van God met het volk en de heerlijke plannen, die Hij bewaart voor Israël hebben de zegen van dit volk op aarde op het oog. Hoewel ik er niet aan twijfel, dat, als de wegen van God met de aarde geëindigd zijn de gelovige joden, zowel als de andere gelovigen hun plaats zullen hebben in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, met een verandering van toestand.

Maar in de loop van de aardse bedelingen vindt het jodendom zijn plaats niet in de hemelen, maar wel op aarde. Daarom was de gedachte aan een mens in de hemel absoluut ondenkbaar voor hun geest. Als de Heilige Geest dan ook aan de Hebreeën schrijft, geeft Hij aan deze waarheden de sterkst mogelijke uitdrukking, terwijl Hij ze eveneens grondt op de

oudste en goddelijke geschriften die de Joden bezaten. Psalm 110 heeft een zeer nauwe betrekking met de hele leer van de Hebreeën brief. Onze Heer zelf heeft zich er van bediend bij de Joden (Mt 22) op een kritiek moment.

Hebreeën 1

De Heer Jezus wordt gezien vanuit verschillende gezichtspunten, als Hij op de Troon van God zit. In hoofdstuk 1 in betrekking met zijn persoonlijke heerlijkheid. De Messias was goddelijk. Net alleen was Hij omhoog verheerlijkt, niet alleen had God Hem verhoogd boven Zijn medegenoten, wat waar was, maar Hij was God. Hij die een mens was, was God. Hij, die God was, had zich verwaardigd mens te worden. En nu Hij naar de hemel is opgevaren, is Hij niet alleen als God opgevaren, maar als mens. Zo is God in Hem neergedaald en de mens opgevaren. Hij had niet opgehouden God te zijn. Hij kon niet opgehouden te zijn, wat Hij is, maar Hij heeft de mensheid omhoog gedragen, voor eeuwig verbonden met Zijn eigen persoon, zittend op de troon van God. In deze tekst vindt men dat verbonden met het werk, dat Hij volbracht heeft. Want het is duidelijk, dat in het oog van God de waarde van het werk afhangt van de heerlijkheid van de persoon, die het heeft verricht. Zo is het ook onder de mensen. Wie zou menen, dat een daad van zichzelf afhangt en niet tevens van de persoon, die het gedaan heeft? Dezelfde woorden, uitgesproken door personen met een verschillend karakter of positie hebben verschillende gevolgen. Dat laat ons zien, wat een machtige bron van kracht en zegen de christen vindt in het vasthouden aan de eeuwige heerlijkheid van de persoon van Jezus.

Daarom wordt hier gezegd, dat Hij de uitstraling van Zijn heerlijkheid is en de afdruk van Zijn wezen. Merk op dat er niet gezegd wordt de afdruk van een "Persoon". Ieder Persoon is zichzelf: de Vader is zichzelf, de Zoon zichzelf, de Heilige Geest zichzelf. Er wordt nooit gezegd, dat Christus de afdruk van de Vader is. Hij is het beeld van de onzichtbare God. Het Woord, dat we hier hebben vinden we nergens anders. Zijn "**zelfstandigheid**", "die alle dingen draagt door

het woord van zijn kracht, is, nadat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand heeft gebracht.”

Daaraan kon het schepsel niet deelhebben. Jezus een goddelijk en heerlijk persoon, heeft het werk alleen ondernomen. Hij zou Zijn zetel niet hebben willen innemen voor het volmaakt te hebben volbracht. Hij heeft zich niet eerder gezet, dan nadat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand heeft gebracht. Pas dan en niet eerder -niet voordat de zonde geheel weggenomen was- heeft Hij zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge. Onze zonden zijn dus weggedaan naar de volmaaktheid van de plaats verheerlijking die Hij inneemt. De Heer Jezus heeft niet alleen Zijn Plaats op de troon van God ingenomen, als een goddelijk Persoon. Hij was en is voor eeuwig een goddelijk Persoon. Als hij at niet was geweest, zou Hij zich daar niet hebben kunnen zetten, zoals Hij gedaan heeft. Maar Hij is verheerlijkt op die troon, omdat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand heeft gebracht. Wat een volmaakt getuigenis voor de gelovigen, dat de zonden absoluut weggenomen zijn! Zo verenigt God in Zijn genade, met volmaakte wijsheid, tezamen:

- ons geloof in de persoonlijke heerlijkheid van de Zoon
- met het zien van Zijn plaats, die Hij nu inneemt, als verheerlijkt mens,
- en de vreugde, die voortkomt uit de wetenschap van de reiniging van onze zonden voor God.

Deze drie dingen kunnen we niet van elkaar scheiden zonder schade voor ons. Als je er een weglaat, verliezen de andere kracht. Als je de heerlijkheid van Christus weglaat, hoe kan dan de kracht van Zijn reiniging verwerkelijkt worden in de vergeving van zonden? Maar als je vasthoudt aan Zijn persoonlijke heerlijkheid, zal je de vergeving kunnen kennen, naar de heerlijkheid van Zijn zitten op de troon. Als Hij verheerlijkt is op de troon, nadat Hij onze zonden op zich heeft genomen, is het nood zakelijk, dat ze allemaal absoluut zijn weggenomen.

Hebreeën 8

In Hebreeën 8 vinden we een heel andere blik op de troon. Eertijds waren wij slaven van de zonde, en wij moeten ons, omdat we het recht hebben door de dood en opstanding van Christus, dood houden voor de zonde. Als we geloven in de Heer Jezus, en in de vergeving van onze zonden door Hem, worden wij geplaatst in een levende betrekking met God. Onze zonden zijn weggedaan en de zonde is op het kruis geoordeeld. Als gevolg daarvan wordt de zonde een vreemde zaak voor ons. De goddelijke natuur, waarin we in betrekking tot God staan, kent geen zonde. De andere natuur is een voortdurende hinderpaal, die we leren te haten. Maar omdat we nog altijd onze oude

natuur hebben, hoewel we er door het geloof van bevrijd zijn, worden we blootgesteld aan Satan die zich bedient van de wereld om op ons vlees te werken. Wij hebben dus een hogepriester nodig. Wij hebben er een. De Beste, die God ons kan geven, de enige, waarop iemand kan vertrouwen. “dat wij zo’n hogepriester hebben, die is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van de Majesteit in de hemelen,”

Wij vinden hier de heerlijkheid van onze Hogepriester. Dezelfde heerlijkheid is verbonden met Zijn Hogepriesterschap, Zijn verzoeningswerk en Zijn Persoon. Hij zou zich niet kunnen bevinden op een minder verheven plaats dan de troon van God. God heeft hem daar geplaatst. Dat is het getuigenis van de heerlijkheid gegeven aan Hem, die voor ons tussenbeide treed en bezig is om ons door de woestijn te laten reizen.

Hebreeën 10

Maar in Hebreeën 10:12 vinden wij het nauwe verband van het offer met het hogepriesterschap. “Maar Hij, nadat Hij een slachtoffer voor de zonden geofferd heeft, is voor altijd gaan zitten aan Gods rechterhand”. Hij heeft zich niet kortstondig gezet. Het offer was volmaakt. De gevolgen beslissend. Daarom heeft Hij zich voor altijd gezet aan de rechterhand van God. Er is niets meer te doen om onze zonden weg te doen. Zeker Hij zal van de hemel komen om Zijn bruid zichzelf voor te stellen en ook om de wereld te oordelen. Maar als het gaat om onze zonden doen te doen, daarvoor zal Hij zich nooit van deze troon verheffen. Het feit, dat Hij zich daar bevindt, is de waarborg dat de zonde is weggenomen. Als ik de troon aanschouw en verzekerd ben dat de Zoon van God daarop zit, kan ik geen enkele vraag bedenken. Mijn zonden zijn weggenomen. Er zijn mensen die menen, dat die gedachte onze afschuw van de zonde vermindert. Dat is een tegenwerping van ongeloof, niet van heiligheid. Het kan een schijn van jaloersheid geven op wat goed is. De gedachte komt in werkelijkheid voort uit ongeloof tegenover God en uit ongeloof in de kracht van het offer van Christus. De gelovige moet de zonde haten en zich er voor dood houden. Niet alleen omdat zijn nieuwe natuur een afkeer heeft van de zonde, maar omdat hij weet, hoe de overwinning is behaald welke prijs er is voor betaald! Wij moeten wandelen in overeenstemming met de waarheid, dat onze zonden zijn weggedaan. Als we dat niet doen en behagen hebben in de zonde:

- Verliezen we de bevrijding uit het oog, die Christus voor ons heeft bewerkt.
- Openbaren we de menselijke natuur, die ver van God is.
- Missen we de plaats van zegen waar Christus ons heeft ingevoerd door zijn bloed.

Hebreeën 12

De 4^e plaats, waar de troon genoemd wordt. Hebreen 12:2 Waar de Heer Jezus aan de rechterhand van de troon gezeten is als getuige, dat God tegen de wereld is en voor Hem, die de wereld verworpen heeft, als Overste leidsman en Voleinder van het geloof, het volmaakte voorbeeld van het geloof in een mens op aarde. Als zodanig heeft Hij geleden. Hoe groter het geloof was, hoe groter het lijden. De Heer Jezus is niet alleen het voorwerp van geloof voor anderen. Hij heeft zich verwaardigd zelf een mens te worden (en een man van geloof). En als mens, heeft Hij alle lijden gekend, zowel als alle vreugde, zoals gezegd wordt: “die om de vreugde die voor Hem lag, het kruis heeft verdragen, terwijl Hij de schande heeft veracht, en die is gaan zitten aan de rechterzijde van de troon van God.” Niet om wat Hij ging ontvangen, heeft de Heer het werk volbracht, maar het is Zijn eigen genade. Om de vreugde die voor Hem lag. Ongetwijfeld Hij bezat alle dingen. Hij had niets nodig, dat men Hem zou kunnen geven. Zo zou je als christen ook niet moeten zeggen dat de beloning de beslissende beweegreden is voor je. Je begint de loopbaan door de kracht van de goddelijke genade aan het hart geopenbaard. Dat alleen scheidt je van de wereld en bevrijdt een mens van zichzelf. Het is het gevolg van het volmaakte verlossingswerk. Je weet dat je begint met de gunst van God en krijgt aanmoediging door de heerlijkheid aan het eind van de loopbaan.

De volheid van Liefde heeft de Heer op aarde gebracht, maar toen Hij zich op aarde te midden van de zondaars bevond en overal door allen werd verworpen. Heeft de gedachte aan de toekomstige gevolgen Hem ondersteund in Zijn leven van Liefde. Om de vreugde

die voor Hem lag heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht. God heeft daarop geantwoord door Hem aan de rechterhand van de troon van God te doen zitten. Juist op het ogenblik dat alles verloren scheen. Want het laatste wat de wereld van Hem heeft gezien, was het kruis. Voor zover het voor de mens te onderscheiden was een totale overwinning op de Zoon van God behaald. De raadsbesluiten van God waren schijnbaar ingestort, bij het kruis van Jezus. Hij was de enige rechtvaardige mens, de enige rechtvaardige rechter, de meester zo genoemd door de wereld. Toch heeft Hij de troon niet ontvangen, maar het kruis. Hij was de Messias van Israël, maar werd de verachtte en verworpene van mensen. Hij was het voorwerp van het geloof van de discipelen, maar allen hebben Hem verlaten en zijn gevlucht. Het scheen of er niets anders meer over bleef dan een puinhoop. Maar het geloof kijkt niet naar de aarde, naar de mens, maar het kijkt naar God, en het ziet, dat het verworpene, het door de wereld gekruisigde, gezeten is in de troon der heerlijkheid van God, En als het ogenblik zal gekomen zijn voor God om Hem in Zijn heerlijkheid te openbaren, zal Hij alle menselijke gedachte omverwerpen en zal Hij bewijzen, dat het geloof altijd gelijk heeft gehad! En het geloof heeft alleen maar gelijk, omdat het het antwoord is in het hart van mensen op de openbaring van God.

Geve de Heer ons dat we ons verheugen in zo'n Heiland en in de hoop die we hebben, nog niet als werkelijk bezit, maar wel de zekerheid hebben dat we met Hem verheerlijkt worden. Wij kunnen vanuit dit toneel van ellende uitzien naar de troon van waar Hij zal neerdalen, om ons zelf te komen halen en ons zal verplaatsen naar het Huis van de Vader.

Oorsprong: [onbekend](#)

Titel: -